

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 13. Actum de delinenando definitionis diplomatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. ejus Discipuli, atque ab eis in hac doctrina imbuti nominarentur, quamvis Jesuitæ, ne eorum testimonia suspecta viderentur, studiose instituti Jesuitici nomen reticuisissent: Scripta hac censura Bossutius hæc subjunxit: *Beatissime Pater, hæc sunt, quæ mihi visa sunt observanda in scripturis PP. Societatis, quas vestra Sanctitas voluit a nobis examinari: video, tenui meo judicio, non agi apud Vestram Sanctitatem ea fide & candore animi, quem res tam seria, & Sanctitatis vestrae veneratio postularet.*

§. XIII.

Actum de delineando definitionis diplomate.

Act. Secret. Hist. Congr. l. 4. c. 14. l. 5. sect. 7. c. 4. Die nona Martii summus Pontifex accersitis iis, qui Congregationi a secretis erant, injunxit, ut succinctam, claramque censurarum omnium summam edi curarent, in qua proscripti errores Pontificio diplomate postea damnandi notarentur: Præterea præcepit, ut Consultores separatim, nulla inter se habita consultatione, tria hæc scriptis mandarent. I. Quid fide tenendum sit, quidve damnandum, quave ratione &c. II. Qua parte ab hæreticis Catholici differant. III. Quis modus in edendo Pontificio diplomate servari posset? Cum autem

autem Pontifex ab iisdem Consultori-
 bus, qui prius in Molinæ caussa
 suas censuras tulerant, errorum elen-
 chum confici postulasset, ac duntaxat
 de methodo in diplomate observanda
 eorum iudicium expetiisset, omnino cer-
 tum est, quod Pontifex ex Cardinalium
 consensu (*) adversus Molinistas hanc
 controversiam suo diplomate definire
 statuerit, nihilque sancito hoc iudicio
 defuerit præter solemnem illius promul-
 gationem. Ut autem in futuro diplo-
 mate cuncta ad normam Concilii Tri-
 dentini explanarentur, Pontifex Cardi-
 nali Perronio negotium dabat, ut om-
 nia acta manuscripta præfati Concilii
 sedulo discuteret: prout testatur idem
 Cardinalis in sua ad Galliæ Regem die
 undecima Julii data epistola in hæc ver-
 ba: *Quantum attinet ad controversiam Do-*
minicanos inter & Jesuitas, de cujus pro-
gressu,

Sæc. XVII.
 A. C. 1606.

*Ambassad.
 & negot.
 Card. du
 Perron fol.
 493.*

C 5

(*) Die octava Martii habita cum omni-
 bus Cardinalibus matura deliberatione decre-
 tum fuit, ut hæc controversia Apostolica de-
 finitione terminaretur, decem ex præfatis
 Cardinalibus id unanimiter concludentibus,
 & duntaxat Bellarmino & Perronio reclaman-
 tibus, qui certe sese non opposuissent, si Papa
 Molinæ doctrinam approbare, & Thomista-
 rum prædeterminationem tanquam erroneam
 in fide damnare, suo diplomate intendisset.

Sæc. XVII. A. C. 1606. gressu, aut mora, voluit sua Majestas fieri certior; Pontifex ante duos menses acta integra Concilii Tridentini, Historiasque ac Tractatus omnes eo spectantes, quæ in arca S. Angeli asservabantur, jussit in manus meas consignari; ut hæc super materia controversa consulerem, verum quia sunt ingentium molis scripta, & ex medicorum judicio, his præsertim caloribus, studia moderanda sunt, necdum est lectio ad calcem perducta, interim supplico Majestati tuæ, ut hanc rem secreto recipiat, quoniam id ita desideravit Pontifex, ne innotescat cuiquam, hoc mihi negotium fuisse a sua Sanctitate commissum.

Tandem exeunte Mense Augusto Consultores sua quisque sensa, judicia, & rationes de damnandis Molinæ erroribus summo Pontifici tradiderunt. Tum vero Pontifex ponderatis singulorum judiciis, quod antea seorsim a Consultoribus expendi jusserat, nunc conjunctim quoque, & mutuo inter se habita collatione discuti voluit: eapropter die quinta Octobris præcepit, ut præfati Consultores in ædibus Armachani Archiepiscopi postremum haberent conventum, ibidemque omnes, quas ad dirimendam controversiam de auxiliis divinis tamdiu agitatam, damnandas censerent propositiones, diligenti studio seligerent, quæ etiam in Bulla exprimere, quæve attingere oporteat, accurate obser-

observarent, atque ad veram & aptam formam reducerent, ita tamen, ut in explicandis contrariis veritati erroribus perspicuitate studeretur, & omnis tergiversandi occasio, sublatis æquivocationibus, & verborum ambiguitate, penitus subtraheretur.

Nihil tamen de oppositis propositionibus, quas in Catholicas veritates statuere necesse foret, mandabat Pontifex, ad cuius nutum Consultores novem celebrabant congressus, in quibus Petrus Lombardus Armachanus Archipræsul Canones a se jam antea elaboratos unacum potissimis superiorum annorum censuris eo fine exhibuit, ut hæc in Pontificio diplomate inscriberentur. His Canonibus omnes novem Consultores unanimi consensu suffragabantur, solus Bovius Carmelita Mense Julio anni sequentis summo Pontifici seorsim Bullæ edendæ normam scripto tradidit, & utramque sententiam potius componendam, quam Jesuitarum doctrinam esse damnandam censuit, eo quod verendum esset, *ne si in Anglia, ejusmodique aliis Regnis audierint simpliciores illi Catholici, damnatos esse Patres Societatis Jesu in ea ipsa doctrina, quam adversus præcipuum errorem de arbitrii libertate hætenus docuerunt, & sustinuerunt, facile contingeret, ut quamplurimi animo consternati,*
dum

Sæc. XVII.
A. C. 1606.

Hist. Congr.
Append.
num. 3.

Sæc. XVII. dum hæsitant quid, aut cui credant, non
A. C. 1606. magno negotio ab hæreticis seducantur.

§. XIV.

*Dissensio circa conficiendi diplomatis
modum.*

*Abregé de
l'hist. Eccles.
tom. 10. §. 8.
pag. 118.*

Abolutis autem Consultorum congressibus summus Pontifex unam quidem omnium de damnandis Molinæ propositionibus sententiam esse cognovit, quosdam tamen errores non satis distincte dispositos, nec satis nitide ac succincte, prout diplomatis angustia deposcerent, expositos censuit, quocirca illos methodo magis distincta disponi iussit, hoc negotio die vigesima tertia Novembris solis Secretariis ac duobus Archiepiscopis demandato, ea tamen lege, ut suas postea lucubrationes ceterorum iudicio committerent: Hoc præstito Archiepiscopus Armachanus Pontificii diplomatis exemplar delineabat, cui tamen nec Secretarii nec Joannes de Rada Tranensis Archiepiscopus ex integro subscribere voluerunt, eoquod *amplectendæ doctrinæ* capita præter Pontificis voluntatem die quinta Octobris denuntiata digessisset, ac ex damnandis propositionibus aliquas minus ordinate, minusque nitide exposuisset, alias vero, quæ non tam ipsius Moli-